

Πρωτ. _____
Αριθ. _____
Διεκπ. _____

Από τα επίσημα Πρακτικά της ΡΠΔ , 19 Σεπτεμβρίου 2025,
Συνεδρίασης της Ολομέλειας της Βουλής, στην οποία
ψηφίστηκε το παρακάτω σχέδιο νόμου:

Καθορισμός αδικημάτων και κυρώσεων σε βάρος φυσικών και νομικών προσώπων για παραβίαση των περιοριστικών μέτρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενσωμάτωση Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Απριλίου 2024 σχετικά με τον ορισμό των ποινικών αδικημάτων και των κυρώσεων για την παραβίαση των περιοριστικών μέτρων της Ένωσης και την τροποποίηση της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1673 και λοιπές διατάξεις

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ : ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1 Σκοπός

Άρθρο 2 Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής (άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

Άρθρο 3 Ορισμοί (άρθρο 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ : ΠΟΙΝΙΚΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ - ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΦΥΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΟΝΤΟΤΗΤΩΝ - ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Άρθρο 4 Αδικήματα παραβίασης των περιοριστικών μέτρων της Ένωσης (άρθρα 3, 4 και 11 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

Άρθρο 5 Ποινές για παραβίαση περιοριστικού μέτρου της Ένωσης σε φυσικά πρόσωπα (άρθρα 5, 8 και 9 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

Άρθρο 6 Δικαιοδοσία (άρθρο 12 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

Άρθρο 7 Ευθύνη νομικών προσώπων και οντοτήτων (άρθρο 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

Άρθρο 8 Κυρώσεις κατά νομικών προσώπων και οντοτήτων (άρθρο 7 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄ : ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 9 Αναφορά παραβάσεων μέτρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προστασία αναφερόντων προσώπων - Προσθήκη περ. ε) στο άρθρο 4 του ν. 4990/2022 (άρθρο 14 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

Άρθρο 10 Δέσμευση και δήμευση (άρθρο 10 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

Άρθρο 11 Ειδικά ερευνητικά μέτρα (άρθρο 13 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

Άρθρο 12 Συντονισμός και συνεργασία των αρμοδίων αρχών και υπηρεσιών (άρθρο 15 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

Άρθρο 13 Διεθνής δικαστική και αστυνομική συνεργασία (άρθρο 16 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

Άρθρο 14 Στατιστικά στοιχεία (άρθρο 17 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

Άρθρο 15 Ένταξη του αδικήματος της παραβίασης περιοριστικών μέτρων της Ένωσης στον κατάλογο των αδικημάτων του άρθρου 4 του ν. 4557/2018 (άρθρο 18 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ : ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16 Αίτηση εξαίρεσης πριν από την άσκηση ποινικής δίωξης - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 16 και παρ. 1 άρθρου 21 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Άρθρο 17 Υποχρέωση ενημέρωσης του εγκαλούντος για την ανάγκη κατάθεσης παραβόλου και απόρριψη της έγκλησης ελλείψει παραβόλου με μη επιδοτέα πράξη του αρμοδίου εισαγγελέα - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 53 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Άρθρο 18 Κατ' εξαίρεση αποκλεισμός κατηγορουμένου από την πρόσβαση σε επιμέρους υλικό της δικογραφίας - Προσθήκη παρ. 3 στο άρθρο 100 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Άρθρο 19 Ένταξη στην αρμοδιότητα του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου των αδικημάτων της βίας κατά δικαστικών προσώπων (άρθρο 167 παρ. 2 ΠΚ), της αθέμιτης επιρροής σε δικαστικούς λειτουργούς (άρθρο 167Α ΠΚ) και της υπόθαλψης - παρεμπόδισης δικαιοσύνης (άρθρο 231 ΠΚ) - Τροποποίηση άρθρων 115 και 120 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Άρθρο 20 Προσαρμογή του ανώτατου ορίου κάθειρξης στις περιπτώσεις επιβολής προσωρινής κράτησης - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 286 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Άρθρο 21 Ειδική πρόβλεψη εξόδων σε βάρος κατηγορουμένου που καταδικάστηκε με έκδοση ποινικής διαταγής - Τροποποίηση περ. α) παρ. 2 άρθρου 577 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο 22 Μετακίνηση ιατροδικαστών και νεκροτόμων σε άλλες ιατροδικαστικές υπηρεσίες - Τροποποίηση άρθρου 7 ν. 3772/2009

Άρθρο 23 Νομοτεχνικές παρεμβάσεις στις διατάξεις που αφορούν την κτηματολογική διαμεσολάβηση - Τροποποίηση άρθρου 6 ν. 2664/1998 και άρθρου 59 ν. 5197/2025

Άρθρο 24 Υπαγωγή της εγκατάλειψης ογκωδών αστικών απορριμμάτων στις περιπτώσεις αξιόποινης υποβάθμισης περιβάλλοντος - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 28 ν. 1650/1986

Άρθρο 25 Τοπική αρμοδιότητα περιφερειακής έδρας Νάξου - Τροποποίηση άρθρου 6 ν. 5108/2024

Άρθρο 26 Μισθώσεις χώρων σε νησιωτικές περιφερειακές έδρες

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄ : ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Άρθρο 27 Έναρξη ισχύος

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1 Σκοπός

Σκοπός του παρόντος νόμου είναι η ενσωμάτωση στην ελληνική έννομη τάξη της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Απριλίου 2024 σχετικά με τον ορισμό των ποινικών αδικημάτων και των κυρώσεων για την παραβίαση των περιοριστικών μέτρων της Ένωσης και την τροποποίηση της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1673, προκειμένου να διασφαλιστούν η αποτελεσματική εφαρμογή των περιοριστικών μέτρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο ασφάλειας εντός του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Άρθρο 2 Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής (άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

Αντικείμενο του παρόντος νόμου αποτελεί η καταγραφή των κανόνων σχετικά με τον ορισμό των ποινικών αδικημάτων και των κυρώσεων για την παραβίαση περιοριστικών μέτρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η λήψη μέτρων αποτελεσματικής διερεύνησης, δίωξης και εκδίκασης, συντονισμού και συνεργασίας των συναρμοδίων αρχών, προστασίας των προσώπων που αναφέρουν παραβάσεις και ο καθορισμός της διαδικασίας τήρησης και υποβολής στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή στατιστικών δεδομένων εκ μέρους των αρμοδίων εθνικών αρχών.

Άρθρο 3 Ορισμοί

(άρθρο 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «Περιοριστικά μέτρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης»: τα περιοριστικά μέτρα που θεσπίζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση βάσει του άρθρου 29 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ή του άρθρου 215 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

2) «κατονομαζόμενο πρόσωπο, οντότητα ή φορέας»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητα ή φορέας που υπόκειται σε περιοριστικά μέτρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

3) «κεφάλαια»: χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και οικονομικά οφέλη κάθε είδους, στα οποία περιλαμβάνονται ενδεικτικώς:

α) μετρητά, επιταγές, χρηματικές απαιτήσεις, συναλλαγματικές, εντολές πληρωμών και άλλα μέσα πληρωμών,

β) καταθέσεις σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή άλλες οντότητες, πιστωτικά υπόλοιπα, απαιτήσεις και τίτλοι απαιτήσεων,

γ) οι δημοσίως διαπραγματεύσιμοι και ιδιωτικώς διαπραγματεύσιμοι τίτλοι και χρεόγραφα, μεταξύ των οποίων οι μετοχές και τα μερίδια, τα πιστοποιητικά που αντιπροσωπεύουν κινητές αξίες, οι ομολογίες, τα γραμμάτια, τα πιστοποιητικά δικαιώματος ανάληψης μετοχών (warrants), οι ομολογίες χρέους και οι συμβάσεις παραγώγων,

δ) τόκοι, μερίσματα ή άλλα έσοδα από περιουσιακά στοιχεία ή υπεραξίες που προέρχονται ή δημιουργούνται από περιουσιακά στοιχεία,

ε) πιστώσεις, δικαιώματα συμψηφισμών απαιτήσεων, εγγυήσεις, εγγυητικές επιστολές ή άλλες χρηματοοικονομικές δεσμεύσεις,

στ) πιστωτικές επιστολές, φορτωτικές, πωλητήρια συμβόλαια,

ζ) έγγραφα που αποδεικνύουν συμμετοχή σε κεφάλαια ή σε χρηματοοικονομικούς πόρους,

η) κρυπτοστοιχεία, όπως ορίζονται στην περ. 5 της παρ. 1 του άρθρου 3 του Κανονισμού (ΕΕ) 2023/1114 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 2023, για τις αγορές κρυπτοστοιχείων και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) 1093/2010 και (ΕΕ) 1095/2010 και των οδηγιών 2013/36/ΕΕ και (ΕΕ) 2019/1937 (L 150),

4) «οικονομικοί πόροι»: τα περιουσιακά στοιχεία, υλικά ή άυλα, κινητά ή ακίνητα, που δεν είναι κεφάλαια αλλά μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την απόκτηση κεφαλαίων, αγαθών ή υπηρεσιών,

5) «δέσμευση κεφαλαίων»: η παρεμπόδιση κίνησης, μεταβίβασης, μεταβολής ή χρήσης κεφαλαίων ή πρόσβασης σε κεφάλαια ή διαπραγμάτευσης κεφαλαίων που μπορεί να οδηγήσει σε μεταβολή ως προς τον όγκο, το ποσό, τον τόπο διατήρησής τους, το ιδιοκτησιακό καθεστώς, την κατοχή, τον χαρακτήρα, τον προορισμό ή άλλη μεταβολή η οποία θα καθιστούσε δυνατή τη χρησιμοποίηση των συγκεκριμένων κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης χαρτοφυλακίων,

6) «δέσμευση οικονομικών πόρων»: η παρεμπόδιση της χρήσης οικονομικών πόρων για την απόκτηση κεφα-

λαίων, αγαθών ή υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, της πώλησης, της εκμίσθωσης ή της υποθήκευσής τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΠΟΙΝΙΚΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ - ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΦΥΣΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ
ΚΑΙ ΟΝΤΟΤΗΤΩΝ - ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Άρθρο 4
Αδικήματα παραβίασης των περιοριστικών
μέτρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
(άρθρα 3, 4 και 11 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

1. Κάθε πρόσωπο, το οποίο με πρόθεση και κατά παράβαση απαγόρευσης ή υποχρέωσης που συνιστά περιοριστικό μέτρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή που καθορίζεται σε εθνική διάταξη για την εφαρμογή περιοριστικού μέτρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν απαιτείται εθνική εφαρμογή, προβαίνει με οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη στην:

α) άμεση ή έμμεση διάθεση κεφαλαίων ή οικονομικών πόρων σε κατονομαζόμενο πρόσωπο, οντότητα ή φορέα ή προς όφελός του, κατά παράβαση απαγόρευσης που συνιστά περιοριστικό μέτρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

β) μη δέσμευση κεφαλαίων ή οικονομικών πόρων που βρίσκονται στην ιδιοκτησία, στην κατοχή ή υπό τον έλεγχο κατονομαζόμενου προσώπου, οντότητας ή φορέα κατά παράβαση υποχρέωσης που συνιστά περιοριστικό μέτρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

γ) διευκόλυνση της εισόδου κατονομαζόμενων φυσικών προσώπων στην επικράτεια κράτους μέλους, ή της διέλευσής τους από αυτό, κατά παράβαση απαγόρευσης που συνιστά περιοριστικό μέτρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

δ) πραγματοποίηση ή συνέχιση συναλλαγών με τρίτο κράτος, φορείς τρίτου κράτους ή οντότητες ή φορείς που ανήκουν ή ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από τρίτο κράτος ή από φορείς τρίτου κράτους, συμπεριλαμβανομένης της ανάθεσης ή της συνέχισης της εκτέλεσης δημόσιων συμβάσεων ή συμβάσεων παραχώρησης, όταν η απαγόρευση ή ο περιορισμός της εν λόγω συμπεριφοράς συνιστά περιοριστικό μέτρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ε) εκτέλεση εμπορικών συναλλαγών, εισαγωγή, εξαγωγή, πώληση, αγορά, μεταβίβαση, διαμετακόμιση ή μεταφορά αγαθών, καθώς και παροχή υπηρεσιών διαμεσολάβησης, τεχνικής συνδρομής ή άλλων υπηρεσιών που σχετίζονται με τα εν λόγω αγαθά, όταν η απαγόρευση ή ο περιορισμός της εν λόγω πράξης συνιστά περιοριστικό μέτρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

στ) παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών ή άσκηση χρηματοοικονομικών δραστηριοτήτων, όταν η απαγόρευση ή ο περιορισμός της εν λόγω πράξης συνιστά περιοριστικό μέτρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ζ) παροχή υπηρεσιών πέραν εκείνων που αναφέρονται στην περ. στ), όταν η απαγόρευση ή ο περιορισμός της εν λόγω πράξης συνιστά περιοριστικό μέτρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

η) καταστράτηγηση περιοριστικού μέτρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω:

ηα) της χρήσης, της μεταβίβασης σε τρίτο ή άλλως διάθεσης κεφαλαίων ή οικονομικών πόρων που βρίσκονται αμέσως ή εμμέσως στην ιδιοκτησία, στην κατοχή ή

υπό τον έλεγχο κατονομαζόμενου προσώπου, οντότητας ή φορέα και που θα έπρεπε να δεσμευθούν δυνάμει περιοριστικού μέτρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με σκοπό την απόκρυψη των εν λόγω κεφαλαίων ή οικονομικών πόρων,

ηβ) της παροχής ψευδών ή παραπλανητικών πληροφοριών για την απόκρυψη του γεγονότος ότι κατονομαζόμενο πρόσωπο, οντότητα ή φορέας είναι ο τελικός ιδιοκτήτης ή δικαιούχος κεφαλαίων ή οικονομικών πόρων που πρέπει να δεσμευθούν δυνάμει περιοριστικού μέτρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ηγ) της μη συμμόρφωσης κατονομαζόμενου φυσικού προσώπου ή εκπροσώπου κατονομαζόμενης οντότητας ή φορέα με υποχρέωση που συνιστά περιοριστικό μέτρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αναφέρει στις αρμόδιες αρχές κεφάλαια ή οικονομικούς πόρους εντός της δικαιοδοσίας κράτους μέλους που βρίσκονται στην ιδιοκτησία, στην κατοχή ή υπό τον έλεγχό του,

ηδ) της μη συμμόρφωσης με υποχρέωση που συνιστά περιοριστικό μέτρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για παροχή στις αρμόδιες αρχές πληροφοριών σχετικά με δεσμευμένα κεφάλαια ή οικονομικούς πόρους ή πληροφοριών σχετικά με κεφάλαια ή οικονομικούς πόρους που βρίσκονται στην επικράτεια των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και βρίσκονται στην ιδιοκτησία, στην κατοχή ή υπό τον έλεγχο κατονομαζόμενων προσώπων, οντοτήτων ή φορέων και που δεν έχουν δεσμευθεί, όταν οι εν λόγω πληροφορίες αποκτώνται κατά την άσκηση επαγγελματικών καθηκόντων,

θ) παραβίαση ή μη εκπλήρωση των όρων αδειών που χορηγούνται από τις αρμόδιες αρχές για τη διεξαγωγή δραστηριοτήτων, οι οποίες, ελλείψει της σχετικής άδειας, αντίκεινται σε απαγόρευση ή περιορισμό που συνιστά περιοριστικό μέτρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τιμωρείται με τις ποινές που καθορίζονται στο άρθρο 5, κατά περίπτωση.

Για ζητήματα απόπειρας, συμμετοχής και παραγραφής εγκλημάτων και ποινών εφαρμόζονται τα άρθρα 42 έως 49, 111 έως 113 και 118 έως 120 του Γενικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα (ν. 4619/2019, Α΄ 95).

2. Η παρ. 1 δεν παράγει καμία υποχρέωση σε δικηγόρους και συμβολαιογράφους για αναφορά πληροφοριών τις οποίες λαμβάνουν ή αποκτούν από εντολέα τους ή σχετικά με αυτόν κατά τη διαπίστωση της νομικής θέσης του ή κατά την εκτέλεση του καθήκοντος υπεράσπισης ή κατά την εκπροσώπησή του σε δικαστικές διαδικασίες ή σχετικά με αυτές, συμπεριλαμβανομένης της παροχής συμβουλών σχετικά με την κίνηση ή την αποφυγή τέτοιων διαδικασιών οι οποίες καλύπτονται από το απόρρητο, σύμφωνα με τα άρθρα 371 του Ποινικού Κώδικα, περί παραβίασης επαγγελματικής εχεμύθειας, 212 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α΄ 96), περί επαγγελματικού απορρήτου των μαρτύρων και 38 του Κώδικα Δικηγόρων (ν. 4194/2013, Α΄ 208), περί απορρήτου και εχεμύθειας δικηγόρου.

3. Η παρ. 1 δεν θεωρείται με κανέναν τρόπο ότι θεμελιώνει ποινική ευθύνη σε περίπτωση παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας σε άτομα που έχουν ανάγκη ή εκτέλεσης δραστηριοτήτων για την υποστήριξη βασικών ανθρωπίνων αναγκών που παρέχονται σύμφωνα με τις αρχές της αμεροληψίας, του ανθρωπισμού, της ουδετερότητας και της ανεξαρτησίας, σύμφωνα με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο.

Άρθρο 5
Ποινές για παραβίαση περιοριστικού μέτρου
της Ένωσης σε φυσικά πρόσωπα
(άρθρα 5, 8 και 9 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

1. Κάθε φυσικό πρόσωπο που καταδικάζεται για τα ποινικά αδικήματα του άρθρου 4 τιμωρείται:

α) για την παράβαση που προβλέπεται στις υποπερ. ηγ) και ηδ) της περ. η) της παρ. 1 του άρθρου 4, με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών και με χρηματική ποινή από δέκα χιλιάδες (10.000) έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ, όταν τα εν λόγω αδικήματα αφορούν κεφάλαια ή οικονομικούς πόρους αξίας τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ κατά την ημερομηνία τέλεσης του αδικήματος,

β) για την παράβαση που προβλέπεται στην περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 4, με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών και με χρηματική ποινή από δέκα χιλιάδες (10.000) έως εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ,

γ) για την παράβαση που προβλέπεται στις περ. α) και β) και στις υποπερ. ηα) και ηβ) της περ. η) της παρ. 1 του άρθρου 4, με ποινή κάθειρξης έως δέκα (10) ετών και με χρηματική ποινή από δέκα χιλιάδες (10.000) έως διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ, όταν τα εν λόγω αδικήματα αφορούν κεφάλαια ή οικονομικούς πόρους αξίας τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ κατά την ημερομηνία τέλεσης του αδικήματος, με την επιφύλαξη των βαρύτερων κυρώσεων της περ. η) της παρ. 1 του άρθρου 43 του ν. 4557/2018 (Α' 139),

δ) για την παράβαση που προβλέπεται στις περ. δ) έως ζ) και θ) της παρ. 1 του άρθρου 4, με ποινή κάθειρξης έως δέκα (10) ετών και με χρηματική ποινή από δέκα χιλιάδες (10.000) έως διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ, όταν τα εν λόγω αδικήματα αφορούν αγαθά, υπηρεσίες, συναλλαγές ή δραστηριότητες αξίας τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ κατά την ημερομηνία τέλεσης του αδικήματος,

ε) για την παράβαση που προβλέπεται στην περ. ε) της παρ. 1 του άρθρου 4, όταν αυτή αφορά είδη που περιλαμβάνονται στον Κοινό Στρατιωτικό Κατάλογο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή είδη διπλής χρήσης που απαριθμούνται στα Παραρτήματα Ι και ΙV του Κανονισμού (ΕΕ) 2021/821 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2021, για τη θέσπιση ενωσιακού συστήματος ελέγχου των εξαγωγών, της μεσιτείας, της τεχνικής βοήθειας, της διαμετακόμισης και της μεταφοράς ειδών διπλής χρήσης (L 206), με ποινή κάθειρξης έως δέκα (10) ετών και με χρηματική ποινή από δέκα χιλιάδες (10.000) έως τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ, ανεξάρτητα από την αξία των σχετικών ειδών. Σε αυτή την περίπτωση, η πράξη είναι αξιόποινη ακόμα και αν τελέστηκε από αμέλεια, οπότε και τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή από δέκα χιλιάδες (10.000) έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ.

2. Αν τα αδικήματα των περ. α), γ) και δ) της παρ. 1 αφορούν σε κεφάλαια ή οικονομικούς πόρους ή αγαθά, υπηρεσίες, συναλλαγές ή δραστηριότητες αξίας από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ, επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή τουλάχιστον δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ.

3. Αν τα αδικήματα του άρθρου 4 τελέστηκαν:

α) στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης όπως ορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα (ν. 4619/2019, Α' 95),

β) με χρήση πλαστών ή παραποιημένων εγγράφων,

γ) από επαγγελματία πάροχο υπηρεσιών κατά παράβαση των επαγγελματικών υποχρεώσεων του εν λόγω επαγγελματία παρόχου υπηρεσιών,

δ) από δημόσιο υπάλληλο κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ή από άλλο πρόσωπο κατά την άσκηση δημόσιου λειτουργήματος,

ε) υπό συνθήκες που απέφεραν ή αναμενόταν να αποφέρουν σημαντικά οικονομικά οφέλη ή μέσω του αδικήματος αποφεύχθηκαν σημαντικές δαπάνες, άμεσα ή έμμεσα, στον βαθμό που τα εν λόγω οφέλη ή οι εν λόγω δαπάνες μπορούν να καθοριστούν,

στ) από δράστη που κατέστρεψε αποδεικτικά στοιχεία ή προέβη σε εκφοβισμό μαρτύρων ή καταγγελλόντων,

ζ) από δράστη που είχε προηγουμένως καταδικαστεί αμετάκλητα για αδικήματα που καλύπτονται από την παρ. 1 του παρόντος ή το άρθρο 142Α του Ποινικού Κώδικα (ν. 4619/2019, Α' 95), περί παραβάσεων κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θεωρείται επιβαρυντική περίπτωση και το ελάχιστο της επαπειλούμενης στερητικής της ελευθερίας ποινής αυξάνεται κατά ένα (1) έτος.

4. Το ελάχιστο όριο των δέκα χιλιάδων (10.000) και το μέγιστο όριο των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ, που αναφέρονται στις παρ. 1 και 2 του παρόντος καλύπτει κατ'επανάληψη ποινικά αδικήματα που προβλέπονται στις περ. α), β) και δ) έως θ) της παρ. 1 του άρθρου 4, τα οποία συνδέονται και είναι ομοειδή, όταν τα εν λόγω αδικήματα διαπράττονται από τον ίδιο δράστη.

5. Αν ο δράστης αποδεδειγμένα παρέχει στις αρμόδιες αρχές πληροφορίες, τις οποίες δεν θα μπορούσαν να αποκτήσουν διαφορετικά, παρέχοντάς τους συνδρομή στην ταυτοποίηση και την προσαγωγή των άλλων δράστών ενώπιον της δικαιοσύνης ή στην εξεύρεση αποδεικτικών στοιχείων τιμωρείται με μειωμένη ποινή, σύμφωνα με το άρθρο 83 του Ποινικού Κώδικα, περί μειωμένης ποινής.

6. Το δικαστήριο δύναται, επιπρόσθετα προς οποιαδήποτε ποινή που επιβάλλεται σε φυσικό πρόσωπο, να επιβάλλει τις παρεπόμενες ποινές των άρθρων 60, περί αποστέρησης θέσεων και αξιωμάτων, 65, περί απαγόρευσης άσκησης επαγγέλματος και 67, περί δημοσίευσης καταδικαστικής απόφασης, του Ποινικού Κώδικα, ανεξαρτήτως της συνδρομής των προϋποθέσεων διάρκειας και είδους ποινής, χρόνου απαγόρευσης άσκησης επαγγέλματος ή αίτησης του παθόντος για τη δημοσίευση της απόφασης της παρ. 1 του άρθρου 60, της παρ. 1 του άρθρου 65 και της παρ. 2 του άρθρου 67 του ίδιου Κώδικα.

Άρθρο 6
Δικαιοδοσία
(άρθρο 12 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

1. Οι ποινικές διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται όταν:

α) το ποινικό αδίκημα διαπράχθηκε, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, στην ελληνική Επικράτεια,

β) το ποινικό αδίκημα διαπράχθηκε επί πλοίου ή αεροσκάφους εγγεγραμμένου στο ελληνικό νηολόγιο ή υπό την ελληνική σημαία,

γ) ο δράστης είναι ημεδαπός.

δ) ο δράστης έχει τη συνθήκη κατοικία του στην ελληνική Επικράτεια,

ε) ο δράστης είναι υπάλληλος κατά την έννοια της περ. α) του άρθρου 13 του Ποινικού Κώδικα (ν. 4619/2019, Α' 95) και ενεργεί υπό την υπηρεσιακή του ιδιότητα,

στ) το αδίκημα διαπράττεται προς όφελος νομικού προσώπου εγκατεστημένου στη χώρα,

ζ) το αδίκημα διαπράττεται προς όφελος νομικού προσώπου για οποιαδήποτε επιχειρηματική δραστηριότητα που ασκείται εν όλω ή εν μέρει στη Ελληνική Επικράτεια.

2. Όταν ένα ποινικό αδίκημα που αναφέρεται στον παρόντα νόμο και εμπίπτει στη δικαιοδοσία περισσότερων του ενός κρατών μελών, ο αρμόδιος εισαγγελέας συνεργάζεται με τις αντίστοιχες αρχές των λοιπών εμπλεκόμενων κρατών μελών για να καθορίσουν ποιο κράτος μέλος πρέπει να ασκήσει ποινική δίωξη. Κατά περίπτωση και σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 12 της απόφασης - πλαίσιο 2009/948/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την πρόληψη και τον διακανονισμό συγκρούσεων δικαιοδοσίας σε ποινικές υποθέσεις (L 328), το ζήτημα παραπέμπεται στη Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Euro-just).

3. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην περ. γ) της παρ. 1, θεμελιώνεται η ημεδαπή δικαιοδοσία σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με το άρθρο 6 του Ποινικού Κώδικα, περί εγκλημάτων ημεδαπών στην αλλοδαπή, μη εφαρμοζόμενης της παρ. 3 του ίδιου άρθρου.

Άρθρο 7

Ευθύνη νομικών προσώπων και οντοτήτων (άρθρο 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

1. Τα νομικά πρόσωπα και οντότητες υπέχουν ευθύνη για τα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 4, εφόσον τα εν λόγω αδικήματα διαπράχθηκαν επ' ωφελεία των εν λόγω νομικών προσώπων και οντοτήτων από οιοδήποτε πρόσωπο το οποίο κατέχει ιθύνουσα θέση εντός των οικείων νομικών προσώπων και οντοτήτων και ενεργεί ατομικά ή ως μέλος οργάνων αυτών με βάση:

α) εξουσία εκπροσώπησης του νομικού προσώπου και οντότητας,

β) εξουσία λήψης αποφάσεων για λογαριασμό του νομικού προσώπου και οντότητας ή

γ) εξουσία άσκησης ελέγχου εντός του νομικού προσώπου και οντότητας.

2. Τα νομικά πρόσωπα και οντότητες υπέχουν ευθύνη όταν η απουσία εποπτείας ή ελέγχου από πρόσωπο που αναφέρεται στην παρ. 1 κατέστησε δυνατή τη διάπραξη ποινικού αδικήματος του άρθρου 4 προς όφελος του εν λόγω νομικού προσώπου ή οντότητας από πρόσωπο, το οποίο τελεί υπό την εξουσία του.

3. Η ευθύνη των νομικών προσώπων και οντοτήτων βάσει της παρ. 1 δεν αποκλείει την άσκηση ποινικής δίωξης κατά φυσικών προσώπων που είναι αυτοεργοί, ηθικοί αυτοεργοί ή συνεργοί στα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 4.

Άρθρο 8

Κυρώσεις κατά νομικών προσώπων και οντοτήτων (άρθρο 7 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

1. Για τις προϋποθέσεις της ευθύνης νομικών προσώπων και οντοτήτων, τις κυρώσεις και τα κριτήρια επιβολής και τη διαδικασία διαπίστωσης της διάπραξης των αδικημάτων του άρθρου 4, εφαρμόζονται τα άρθρα 134 και 135 του ν. 5090/2024 (Α' 30), περί ευθύνης νομικών προσώπων και οντοτήτων σε περιπτώσεις αδικημάτων δωροδοκίας.

Το ανώτατο επίπεδο των επιβαλλόμενων προστίμων δεν μπορεί είναι κατώτερο:

α) Για τα ποινικά αδικήματα των υποπερ. ηγ) και ηδ) της περ. η) της παρ. 1 του άρθρου 4:

αα) από το ένα τοις εκατό (1%) του συνολικού παγκόσμιου κύκλου εργασιών του νομικού προσώπου ή οντότητας είτε κατά το οικονομικό έτος που προηγείται του οικονομικού έτους κατά το οποίο διαπράχθηκε το αδίκημα είτε κατά το οικονομικό έτος που προηγείται της απόφασης επιβολής του προστίμου ή

αβ) από ποσό που αντιστοιχεί σε οκτώ εκατομμύρια (8.000.000) ευρώ, εφόσον αυτό το ποσό είναι μεγαλύτερο από αυτό της υποπερ. αα).

β) Για τα ποινικά αδικήματα των περ. α) έως ζ) και θ) και των υποπερ. ηα) και ηβ) της περ. η) της παρ. 1 του άρθρου 4:

βα) από το πέντε τοις εκατό (5%) του συνολικού παγκόσμιου κύκλου εργασιών του νομικού προσώπου ή οντότητας είτε κατά το οικονομικό έτος που προηγείται του οικονομικού έτους κατά το οποίο διαπράχθηκε το αδίκημα είτε κατά το οικονομικό έτος που προηγείται της απόφασης επιβολής του προστίμου ή

ββ) από ποσό που αντιστοιχεί σε σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) ευρώ, εφόσον αυτό το ποσό είναι μεγαλύτερο από αυτό της υποπερ. βα).

Αν δεν είναι δυνατόν να καθοριστεί το ποσό του προστίμου με βάση τον συνολικό παγκόσμιο κύκλο εργασιών του νομικού προσώπου ή της οντότητας κατά το οικονομικό έτος που προηγείται του οικονομικού έτους κατά το οποίο διαπράχθηκε το αδίκημα ή κατά το οικονομικό έτος που προηγείται της απόφασης επιβολής προστίμου, εφαρμόζονται οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 134 του ν. 5090/2024, περί ευθύνης νομικών προσώπων και οντοτήτων για αδικήματα δωροδοκίας.

2. Η ευθύνη των νομικών προσώπων και οντοτήτων για τα αδικήματα του άρθρου 4 δεν αποκλείει την επιβολή των κυρώσεων των άρθρων 45 και 46 του ν. 4557/2018 (Α' 139).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 9

Αναφορά παραβάσεων μέτρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προστασία αναφερόντων προσώπων - Προσθήκη περ. ε) στο άρθρο 4 του ν. 4990/2022 (άρθρο 14 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

Στο άρθρο 4 του ν. 4990/2022 (Α' 210), περί του καθ' ύλην πεδίου εφαρμογής της νομοθεσίας περί προστασίας προσώπων που αναφέρουν ή αποκαλύπτουν, προστίθεται περ. ε), ως εξής:

«ε) παραβιάσεις περιοριστικών μέτρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως θεσπίζονται βάσει του άρθρου 29 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ή του άρθρου 215 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

Άρθρο 10
Δέσμευση και δήμευση
(άρθρο 10 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

1. Τα μέσα και τα προϊόντα των αδικημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 4, υπόκεινται σε δέσμευση και δήμευση, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του ν. 4478/2017 (Α' 91), καθώς και των άρθρων 40, 42 και 43 του ν. 4557/2018 (Α' 139) περί πρόληψης και καταστολής της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

2. Κεφάλαια και οικονομικοί πόροι που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε σχέση με τα οποία το κατονομαζόμενο πρόσωπο, οντότητα ή φορέας ή εκπρόσωπος αυτού, διαπράττει ή συμμετέχει σε αδίκημα κατά παράβαση των υποπερ. ηα) και ηβ) της περ. η) της παρ. 1 του άρθρου 4, υπόκεινται σε δέσμευση και δήμευση, σύμφωνα με την παρ. 1.

Άρθρο 11
Ειδικά ερευνητικά μέσα
(άρθρο 13 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

Οι ειδικές ανακριτικές πράξεις του άρθρου 254 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α' 96) εφαρμόζονται για την ποινική διερεύνηση των εγκλημάτων του άρθρου 4.

Άρθρο 12
Συντονισμός και συνεργασία των αρμοδίων
αρχών και υπηρεσιών
(άρθρο 15 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

1. Ως αρμόδια αρχή για τη διασφάλιση του συντονισμού και της συνεργασίας μεταξύ των υπηρεσιών που είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή περιοριστικών μέτρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε σχέση με τις εγκληματικές δραστηριότητες που καλύπτονται από τον παρόντα ορίζεται η Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες του άρθρου 47 του ν. 4557/2018 (Α' 139), με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων των δικαστικών και εισαγγελικών αρχών.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος η Αρχή της παρ. 1 είναι αρμόδια για:

α) τη διασφάλιση κοινών προτεραιοτήτων και κατανόησης της σχέσης μεταξύ ποινικών και διοικητικών κυρώσεων,

β) την ανταλλαγή πληροφοριών για στρατηγικούς σκοπούς, εντός των ορίων που καθορίζονται στο εφαρμοστέο ενωσιακό και εθνικό δίκαιο, και

γ) τη διαβούλευση σε περιπτώσεις μεμονωμένων ερευνών, εντός των ορίων που καθορίζονται στο εφαρμοστέο ενωσιακό και εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 13
Διεθνής δικαστική και αστυνομική συνεργασία
(άρθρο 16 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

1. Όταν υπάρχουν υπόνοιες ότι τα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 4 έχουν διασυνοριακό χαρακτήρα, οι αρχικά επιληφθείσες εισαγγελικές και αστυνομικές αρχές εξετάζουν το ενδεχόμενο να παραπέμψουν τις πληροφορίες που σχετίζονται με τα εν λόγω ποινικά αδικήματα στις αντίστοιχες καθ' ύλην αρμόδιες υπηρεσίες, μέσω της Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Europol) και της Μονάδας Δικαστικής Συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Eurojust).

2. Με την επιφύλαξη των κανόνων περί διασυνοριακής συνεργασίας και αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις, οι αρμόδιες εθνικές αρχές συνεργάζονται με την Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Europol), τη Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Eurojust), την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, για την αντιμετώπιση των ποινικών αδικημάτων του άρθρου 4. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές δύνανται να αιτούνται από τους παραπάνω φορείς, κατά περίπτωση, κάθε αναγκαία τεχνική και επιχειρησιακή βοήθεια, προκειμένου να διευκολυνθεί ο συντονισμός των ερευνών. Στο πλαίσιο της συνεργασίας οι αρμόδιες εθνικές αρχές συμμετέχουν σε δίκτυα εμπειρογνομόνων και επαγγελματιών για την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και, κατά περίπτωση, για την παροχή συνδρομής, προκειμένου να διερευνηθούν αδικήματα που σχετίζονται με την παραβίαση των περιοριστικών μέτρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 14
Στατιστικά στοιχεία
(άρθρο 17 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226)

1. Το Αυτοτελές Τμήμα Συλλογής και Επεξεργασίας Δικαστικών Στατιστικών Στοιχείων του Υπουργείου Δικαιοσύνης του άρθρου 9 του π.δ. 30/2025 (Α' 52) τηρεί σύστημα για την καταγραφή, παραγωγή και παροχή ανωνυμοποιημένων στατιστικών δεδομένων σχετικά με τα στάδια υποβολής αναφορών, έρευνας και δικαστικής διαδικασίας που αφορούν στα ποινικά αδικήματα του άρθρου 4, προς τον σκοπό της παρακολούθησης της αποτελεσματικότητας των μέτρων που λαμβάνονται για την αντιμετώπιση της παραβίασης των περιοριστικών μέτρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Το Αυτοτελές Τμήμα της παρ. 1 υποβάλλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σε ετήσια βάση, στατιστικά στοιχεία σχετικά με τα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 4, τα οποία περιλαμβάνουν, τουλάχιστον, υπάρχοντα δεδομένα σχετικά με:

α) τον αριθμό των ποινικών αδικημάτων που έχουν καταχωριστεί και εκδικαστεί από τα κράτη μέλη,

β) τον αριθμό των δικαστικών υποθέσεων που απορρίφθηκαν, μεταξύ άλλων λόγω παρέλευσης της προθεσμίας παραγραφής του σχετικού ποινικού αδικήματος,

γ) τον αριθμό των φυσικών προσώπων που:

γα) διώκονται,

γβ) καταδικάζονται,
 δ) τον αριθμό των νομικών προσώπων:
 δα) που διώκονται,
 δβ) για τα οποία έχει επιβληθεί ποινικού ή μη ποινικού χαρακτήρα κύρωση ή μέτρο,
 ε) τα είδη και τα επίπεδα των κυρώσεων που επιβλήθηκαν.

3. Ανά διετία, δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Δικαιοσύνης έκθεση ενοποιημένης επισκόπησης των στατιστικών στοιχείων της παρ. 2.

Άρθρο 15

Ένταξη του αδικήματος της παραβίασης περιοριστικών μέτρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον κατάλογο των βασικών αδικημάτων του άρθρου 4 του ν. 4557/2018 - Προσθήκη περ. κβ) στο άρθρο 4 του ν. 4557/2018 (άρθρο 18 της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1226 - άρθρο 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1673)

Στο άρθρο 4 του ν. 4557/2018 (Α' 139), περί βασικών αδικημάτων για τους σκοπούς του ανωτέρω νόμου, προστίθεται περ. κβ), ως εξής:

«κβ) παραβίαση περιοριστικών μέτρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως θεσπίζονται βάσει του άρθρου 29 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ή του άρθρου 215 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16

Αίτηση εξαίρεσης πριν από την άσκηση ποινικής δίωξης - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 16 και παρ. 1 άρθρου 21 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

1. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 16 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α' 96), περί υποβολής αίτησης εξαίρεσης, αντικαθίσταται και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Η αίτηση για εξαίρεση υποβάλλεται: α) για τα στάδια μέχρι και την κίνηση της ποινικής δίωξης έως δέκα (10) ημέρες πριν από την προσδιορισμένη ημερομηνία συζήτησης της υπόθεσης ενώπιον του αρμόδιου πλημμελειοδικείου, β) στο στάδιο της ανάκρισης έως την παράδοση των εγγράφων από τον ανακριτή στον εισαγγελέα μετά την τελευταία ανακριτική πράξη, γ) στη διαδικασία ενώπιον του δικαστικού συμβουλίου πριν από την έκδοση του βουλεύματος και δ) στην κύρια διαδικασία πριν αρχίσει η αποδεικτική διαδικασία. Γι' αυτόν τον σκοπό οι διάδικοι έχουν δικαίωμα να πληροφορηθούν το όνομα του εισαγγελέα πριν από τη σύνταξη της πρότασής του και τη σύνθεση του συμβουλίου από τη στιγμή που ο εισαγγελέας υποβάλλει σε αυτό την πρότασή του. Αν η αίτηση αφορά την εξαίρεση ολόκληρου του πολυμελούς δικαστηρίου ή περισσότερων από το ήμισυ των μελών της σύνθεσης αυτού, η κατάθεσή της γίνεται τουλάχιστον οκτώ (8) ημέρες πριν από την ημέρα που έχει προσδιοριστεί για τη συζήτηση της υπόθεσης.»

2. Στην παρ. 1 του άρθρου 21 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, περί απόφασης επί αιτήσεως εξαίρεσης, προ-

στίθεται νέο δεύτερο εδάφιο, και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Αν βεβαιωθεί η βασιμότητα του λόγου, γίνεται δεκτή η εξαίρεση και διατάσσεται εκείνος που εξαιρέθηκε να απέχει από τα καθήκοντά του στην υπόθεση. Οι πράξεις που έχει ήδη ενεργήσει ή στις οποίες έχει συμπράξει είναι αυτοδικαίως άκυρες, εκτός αν το δικαστήριο ή το δικαστικό συμβούλιο κρίνουν διαφορετικά, επειδή η υπόθεση δεν μπορεί να επανέλθει σε προγενέστερο δικονομικό στάδιο ή οι πράξεις να επαναληφθούν. Αν δεν υπάρχει αναπληρωτής του, το δικαστήριο ή το δικαστικό συμβούλιο παραπέμπει τη δίκη σε άλλο δικαστήριο ή δικαστικό συμβούλιο σύμφωνα με τις σχετικές για την αρμοδιότητα κατά παραπομπή διατάξεις. Διαφορετικά, κατά τις περιστάσεις, ή απορρίπτεται η αίτηση ή διατάσσεται ο αιώων να φέρει ισχυρότερες αποδείξεις.»

Άρθρο 17

Υποχρέωση ενημέρωσης του εγκαλούντος για την ανάγκη κατάθεσης παραβόλου και απόρριψη της έγκλησης ελλείψει παραβόλου με μη επιδοτέα πράξη του αρμοδίου εισαγγελέα - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 53 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Στην παρ. 1 του άρθρου 53 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α' 96), περί της δίωξης μόνο με έγκληση, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται νέο, τέταρτο, εδάφιο, β) στο νέο, πέμπτο, εδάφιο προστίθενται οι λέξεις «με σχετική πράξη του αρμοδίου εισαγγελέα, η οποία δεν επιδίδεται», γ) προστίθεται νέο, έκτο, εδάφιο, δ) το τελευταίο εδάφιο καταργείται, και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Κατ' εξαίρεση, στις περιπτώσεις που ορίζονται ρητά στον Ποινικό Κώδικα ή σε άλλους νόμους, η ποινική δίωξη γίνεται μόνο με έγκληση του παθόντος. Ο εγκαλών κατά την υποβολή της έγκλησης, για τα απολύτως κατ' έγκληση διωκόμενα εγκλήματα, ενώπιον κάθε αρμόδιας αρχής καταθέτει παράβολο ποσού εκατό (100) ευρώ υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.). Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης. Ο αρμόδιος για την παραλαβή της έγκλησης ανακριτικός υπάλληλος ενημερώνει τον εγκαλούντα για την υποχρέωση κατάθεσης παραβόλου, με σχετική επισημείωση επί της έκθεσης. Αν δεν κατατεθεί παράβολο, η έγκληση απορρίπτεται ως απαράδεκτη με σχετική πράξη του αρμοδίου εισαγγελέα, η οποία δεν επιδίδεται. Με τον ίδιο τρόπο αρχειοθετείται η έγκληση στις περιπτώσεις ανάκλησής της, σύμφωνα με το άρθρο 117 του Ποινικού Κώδικα. Εξαιρούνται από την κατάθεση παραβόλου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004 (Α' 24). Δεν απαιτείται κατάθεση παραβόλου για τα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, τα εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας, τα εγκλήματα ρατσιστικών διακρίσεων (άρθρο 82Α ΠΚ) και τα εγκλήματα παραβιάσεων της ίσης μεταχείρισης. Για αξιόποινες πράξεις που τελούνται σε βάρος δημοσίων οργάνων και υπαλλήλων κατά την άσκηση των καθηκόντων που έχουν ανατεθεί σε αυτούς, ο παθών υποβάλλει την έγκληση ατελώς και χωρίς την κατάθεση παραβόλου.»

Άρθρο 18
Κατ' εξαίρεση αποκλεισμός κατηγορουμένου
από την πρόσβαση σε επιμέρους υλικό
της δικογραφίας - Προσθήκη παρ. 3 στο άρθρο 100
του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Στο άρθρο 100 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α' 96), περί του δικαιώματος πρόσβασης στο υλικό της δικογραφίας και ανακοίνωσης των εγγράφων της ανάκρισης, προστίθεται παρ. 3 ως εξής:

«3. Κατά παρέκκλιση από τις παρ. 1 και 2, εφόσον δεν θίγεται το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, όπως έχει ερμηνευθεί, ιδίως από την πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), οι αρμόδιες δικαστικές και εισαγγελικές αρχές, κατά την ανάκριση, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση αδικημάτων που προσβάλλουν μη προσωποπαγή έννομα αγαθά, δύνανται, με ειδική αιτιολογία, να μην επιτρέψουν, την πρόσβαση σε τμήμα του υλικού, εξαιρουμένου εκείνου στο οποίο στηρίζεται κατά βάση η σύλληψη και η προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου, αν η πρόσβαση ενδέχεται να θέσει σε άμεσο και σοβαρό κίνδυνο τη ζωή ή τα θεμελιώδη δικαιώματα άλλου προσώπου ή αν τέτοια άρνηση είναι απολύτως απαραίτητη για την προστασία σημαντικού δημοσίου συμφέροντος και ιδίως σε περιπτώσεις κατά τις οποίες θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο τη διεξαγωγή έρευνας ή να βλάψει σοβαρά την εθνική ασφάλεια. Κατά της ανωτέρω άρνησης, ο κατηγορούμενος ή ο συνήγορός του έχει το δικαίωμα να υποβάλει αντιρρήσεις ενώπιον του αρμοδίου δικαστικού συμβουλίου, το οποίο αποφασίζει αμετάκλητα.»

Άρθρο 19
Ένταξη στην αρμοδιότητα του Τριμελούς
Πλημμελειοδικείου των αδικημάτων της θίας
κατά δικαστικών προσώπων (άρθρο 167 παρ. 2 ΠΚ),
της αθέμιτης επιρροής σε δικαστικούς λειτουργούς
(άρθρο 167Α ΠΚ) και της υπόθαλψης - παρεμπόδισης
δικαιοσύνης (άρθρο 231 ΠΚ) - Τροποποίηση
άρθρων 115 και 120 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

1. Στην περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 115 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α' 96), περί της αρμοδιότητας του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου, οι λέξεις «του άρθρου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «της παρ. 2 του άρθρου 167 και των άρθρων 167Α, 231 και» και το άρθρο 115, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 115
Μονομελές Πλημμελειοδικείο

1. Το μονομελές πλημμελειοδικείο δικάζει όλα τα πλημμελήματα των ειδικών ποινικών νόμων και του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα εκτός από: α) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και εφετείων, καθώς και τα συναφή με αυτά (άρθρα 109, 110, 111 και 128), β) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου ανηλίκων, γ) εκείνα του Δωδεκάτου Κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα, της παρ. 2 του άρθρου 167 και των άρθρων 167Α, 231 και 302 του Ποινικού Κώδικα, δ) εκείνα του Δέκατου και του Εικοστού Τρίτου Κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα που επισύρουν ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών, εκτός του άρ-

θρου 372, του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 375 και των άρθρων 378, 394, 397, 404 του Ποινικού Κώδικα, ε) τα αδικήματα του Ποινικού Κώδικα που επισύρουν ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών.»

2. Στην παρ. 2 του άρθρου 120 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, περί της αναρμοδιότητας, προστίθεται τρίτο εδάφιο και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Το δικαστήριο, όταν κρίνει ότι είναι αναρμόδιο, παραπέμπει με απόφασή του την υπόθεση στο αντίστοιχο αρμόδιο. Σε αυτήν την περίπτωση έχει δυνητικά τις εξουσίες του άρθρου 315. Για υποθέσεις στις οποίες έχει νόμιμα επιδοθεί κλητήριο θέσπισμα και εκκρεμούν ενώπιον του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου, αν πριν από την έναρξη της συζήτησης στο ακροατήριο μεταβληθεί η καθ' ύλην αρμοδιότητα, οι υποθέσεις αυτές αποσύρονται από τον αρμόδιο εισαγγελέα και εισάγονται στο κατά τόπο αρμόδιο Τριμελές Πλημμελειοδικείο με την επίδοση της κλήσης επί της οποίας επιτρέπεται προσφυγή, σύμφωνα με το άρθρο 322, μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την επίδοσή της.»

Άρθρο 20
Προσαρμογή του ανώτατου ορίου κάθειρξης
στις περιπτώσεις επιβολής προσωρινής κράτησης -
Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 286
Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 286 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α' 96), περί της προσωρινής κράτησης, οι λέξεις «δέκα πέντε» αντικαθίστανται από τις λέξεις «είκοσι (20)» και μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί αντί: α) για κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση, όταν το μέτρο αυτό δεν επαρκεί ή δεν μπορεί να επιβληθεί λόγω έλλειψης γνωστής διαμονής του κατηγορουμένου στη χώρα ή λόγω μη υποβολής από τον τελευταίο σχετικού αιτήματος να υποβληθεί σε αυτό και β) για περιοριστικούς όρους, αν αιτιολογημένα κριθεί ότι τα μέτρα των περ. α) και β) δεν επαρκούν και εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 1 του άρθρου 282, μόνον αν ο κατηγορούμενος διώκεται για κακούργημα και δεν έχει γνωστή διαμονή στην χώρα ή έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει την φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή παραβίαση περιορισμών διαμονής και από τη συνδρομή των ανωτέρω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής του ή κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανόν, όπως προκύπτει από προηγούμενες αμετάκλητες καταδίκες του για ομοειδείς αξιόποινες πράξεις, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. Αν η αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο πράξη απειλείται στον νόμο με ισόβια κάθειρξη ή πρόσκαιρη κάθειρξη με ανώτατο όριο τα είκοσι (20) έτη ή αν το έγκλημα τελέστηκε κατ' εξακολούθηση ή στο πλαίσιο εγκληματικής ή τρομοκρατικής οργάνωσης ή υπάρχει μεγάλος αριθμός παθόντων από αυτό, προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί και όταν, με βάση τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης, κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος, είναι πολύ πιθανό να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. Μόνο η κατά νόμο βαρύτητα της πράξης δεν αρκεί για την επιβολή προσωρινής κράτησης.»

Άρθρο 21
Ειδική πρόβλεψη εξόδων σε βάρος κατηγορουμένου
που καταδικάστηκε με έκδοση ποινικής διαταγής -
Τροποποίηση περ. α) παρ. 2 άρθρου 577
Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Στην περ. α) της παρ. 2 του άρθρου 577 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α' 96), περί εξόδων σε βάρος των κατηγορουμένων που καταδικάστηκαν, προστίθενται οι λέξεις «και επί ποινικών διαταγών πενήντα (50) ευρώ» και η περ. α) διαμορφώνεται ως εξής:

«α) επί αποφάσεων Μονομελούς Πλημμελειοδικείου, από διακόσια (200) μέχρι τετρακόσια (400) ευρώ και επί ποινικών διαταγών πενήντα (50) ευρώ.»

Άρθρο 22
Μετακίνηση ιατροδικαστών και νεκροτόμων
σε άλλες ιατροδικαστικές υπηρεσίες -
Προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 10 του ν. 3772/2009

Στο άρθρο 10 του ν. 3772/2009 (Α' 112), περί της εφαρμογής του Υπαλληλικού Κώδικα και των διατηρούμενων διατάξεων, προστίθεται παρ. 4 ως εξής:

«4. Για όλως εξαιρετικούς λόγους που ανάγονται στη λειτουργία των ιατροδικαστικών υπηρεσιών και για χρονικό διάστημα έως δύο (2) ετών επιτρέπεται, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης που φέρει εμπεριστατωμένη αιτιολογία, μετακίνηση ιατροδικαστών και νεκροτόμων σε άλλη ιατροδικαστική υπηρεσία, μη εφαρμοζομένης της παρ. 4 του άρθρου 66 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (ν. 3528/2007, Α' 26).»

Άρθρο 23
Νομοτεχνικές παρεμβάσεις στις διατάξεις
που αφορούν στην κτηματολογική διαμεσολάβηση -
Τροποποίηση άρθρου 6 ν. 2664/1998
και άρθρου 59 ν. 5197/2025

1. Στην περ. δ) της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 2664/1998 (Α' 275), περί των πρώτων εγγράφων και της προθεσμίας αμφισβήτησης, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο έκτο εδάφιο η λέξη «περιλαμβάνονται» αντικαθίσταται από τις λέξεις «εναγόμενο είναι», β) στο δέκατο εδάφιο οι λέξεις «Έως τη διενέργεια της Υποχρεωτικής Αρχικής Συνεδρίας, η οποία, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης, γνωστοποιείται στο Ελληνικό Δημόσιο τουλάχιστον τριάντα (30) ημέρες πριν από τη Συνεδρία,» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου και σε κάθε περίπτωση που εναγόμενο είναι το Δημόσιο, οι διάδικοι ενημερώνονται από τον διαμεσολαβητή εγγράφως τριάντα (30) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη διενέργεια της Υποχρεωτικής Αρχικής Συνεδρίας και έως τη διενέργειά της», γ) προστίθενται εδάφια δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο και η περ. δ) διαμορφώνεται ως εξής:

«δ) Πριν από τη συζήτηση της αγωγής της περ. α) και επί ποινή απαραδέκτου της συζήτησης ο ενάγων οφείλει να προσκαλέσει, με την αγωγή ή με ιδιαίτερο δικόγραφο, όλους τους εναγόμενους, εκτός των προσώπων αγνώστου διαμονής, σε υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης ενώπιον κτηματολογικού διαμεσολα-

βητή που επιλέγεται από ειδικό μητρώο, το οποίο καταρτίζεται και τηρείται σε ηλεκτρονική μορφή από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης του άρθρου 10 του ν. 4640/2019 (Α' 190). Σε περίπτωση αδικαιολόγητης μη εμφάνισης των εναγόμενων στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία επιβάλλεται αυξημένη δικαστική δαπάνη. Σε περίπτωση επίτευξης συμφωνίας, το πρακτικό του διαμεσολαβητή καταχωρίζεται στο κτηματολογικό φύλλο και διορθώνεται η ανακριβής κτηματολογική εγγραφή. Εάν με την αγωγή ζητούνται και γεωμετρικές μεταβολές στα κτηματολογικά διαγράμματα, επισυνάπτονται στο πρακτικό διαμεσολάβησης, επί ποινή ακυρότητας, το τοπογραφικό διάγραμμα γεωμετρικών μεταβολών και το αποδεικτικό ηλεκτρονικής υποβολής του στην ηλεκτρονική βάση του Φορέα, κατά τα οριζόμενα στην περ. ζ) της παρ. 3. Ως προς τα ζητήματα σχετικά με τη διαδικασία της υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας διαμεσολάβησης, το περιεχόμενο και την ισχύ του πρακτικού διαμεσολάβησης εφαρμόζονται αναλόγως τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 6, στο άρθρο 7 με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου της παρούσας, και στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 8 του ν. 4640/2019 (Α' 190), αντίστοιχα. Αν μεταξύ των διαδίκων εναγόμενο είναι το Δημόσιο, Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, κατά παρέκκλιση της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 4640/2019 και κάθε άλλης αντίθετης διάταξης, αυτοί συμμετέχουν στην Υποχρεωτική Αρχική Συνεδρία Διαμεσολάβησης, στην οποία εκπροσωπούνται από τον αρμόδιο λειτουργό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και από τους υπηρετούντες νομικούς συμβούλους ή δικηγόρους με έμμισθη εντολή ή από δικηγόρους με ειδική προς τούτο πληρεξουσιότητα, αντιστοίχως. Οι εκπρόσωποι των προσώπων του έκτου εδαφίου λαμβάνουν μέρος στην Υποχρεωτική Αρχική Συνεδρία και υπογράφουν τα πρακτικά περάτωσης της Υποχρεωτικής Αρχικής Συνεδρίας, της υπαγωγής σε διαδικασία διαμεσολάβησης και της επίτευξης ή μη επίτευξης συμφωνίας. Για τα πρακτικά επίτευξης ή μη επίτευξης συμφωνίας εφαρμόζεται η παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 4640/2019.

Ειδικότερα οι αρμόδιοι λειτουργοί του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους συμμετέχουν στην Υποχρεωτική Αρχική Συνεδρία, μέσω τηλεδιάσκεψης, εκτός εάν εγγράφως δηλώσουν στον Διαμεσολαβητή ότι επιθυμούν τη συμμετοχή τους με φυσική παρουσία. Στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου και σε κάθε περίπτωση, που εναγόμενο είναι το Δημόσιο, οι διάδικοι ενημερώνονται από τον διαμεσολαβητή εγγράφως τριάντα (30) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη διενέργεια της Υποχρεωτικής Αρχικής Συνεδρίας και έως τη διενέργειά της παρέχεται στους αρμόδιους λειτουργούς έγγραφο των αρμόδιων Υπηρεσιών σχετικά με την προβολή ή μη δικαιωμάτων του Δημοσίου επί του δικαιώματος που προσβάλλεται με την ανακριβή πρώτη εγγραφή. Σε περίπτωση μη παροχής του ανωτέρω εγγράφου παράγεται τεκμήριο περί μη προβολής δικαιωμάτων του Δημοσίου. Η μη αποστολή του ανωτέρω εγγράφου, καθώς και η μη έγκαιρη αποστολή του από τον υπάλληλο της αρμόδιας Υπηρεσίας συνιστά ειδικό πειθαρχικό παράπτωμα, για το οποίο επιβάλλονται οι πειθαρχικές ποινές των περ. α) έως ε) του άρθρου 109 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (ν. 3528/2007, Α' 26). Για τις προθεσμίες της διαμεσολά-

βησης με εναγόμενο το Δημόσιο εφαρμόζεται το άρθρο 11 του κ.δ. της 26.6/10.7.1944 (Α' 139), περί δικαστικών διακοπών και αναστολής προθεσμιών. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης, ορίζονται οι αμοιβές των διαμεσολαβητών και ρυθμίζονται όλες οι σχετικές λεπτομέρειες για τον τρόπο καταβολής της αμοιβής.»

2. Στην παρ. 2 του άρθρου 59 του ν. 5197/2025 (Α' 76), περί της κτηματολογικής διαμεσολάβησης σε υποθέσεις με εναγόμενους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και το Δημόσιο, προστίθενται οι λέξεις «για αγωγές που κατατίθενται από την ημερομηνία αυτή» και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Η ισχύς της παρ. 1 όσον αφορά στο Δημόσιο αρχίζει από τις 16.9.2025 για αγωγές που κατατίθενται από την ημερομηνία αυτή.»

Άρθρο 24

Υπαγωγή της εγκατάλειψης ογκωδών αστικών απορριμμάτων στις περιπτώσεις αξιόποινης υποβάθμισης περιβάλλοντος - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 28 ν. 1650/1986

Στην παρ. 2 του άρθρου 28 του ν. 1650/1986 (Α' 160), περί των ποινικών κυρώσεων, προστίθεται τέταρτο εδάφιο και μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Όποιος προκαλεί ρύπανση ή υποβαθμίζει το περιβάλλον με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει στις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους ή και χρηματική ποινή τριών χιλιάδων (3.000) έως εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ. Αν η πράξη του προηγούμενου εδαφίου τελέστηκε από αμέλεια, επιβάλλεται φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους ή και χρηματική ποινή. Αν οι αρνητικές επιπτώσεις της ρύπανσης ή της υποβάθμισης του περιβάλλοντος είναι, με βάση το είδος ή την ποσότητα των ρύπων ή την έκταση ή τη σημασία της υποβάθμισης, περιορισμένες επιβάλλεται φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους ή και χρηματική ποινή.

Η εγκατάλειψη ογκωδών αστικών απορριμμάτων σε δημόσιο χώρο, κατά παράβαση του άρθρου 9 της υπό στοιχεία ΥΠΕΝ/ΔΔΑ/119776/2429/14.12.2021 κοινής απόφασης των Υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Εσωτερικών «Δομή και ελάχιστο περιεχόμενο του Κανονισμού Καθαριότητας των Ο.Τ.Α. Α' βαθμού» (Β' 5888), συνιστά υποβάθμιση του περιβάλλοντος και τιμωρείται με τις ποινές του τρίτου εδαφίου.»

Άρθρο 25

Τοπική αρμοδιότητα περιφερειακής έδρας Νάξου - Τροποποίηση άρθρου 6 ν. 5108/2024

Στο τέταρτο εδάφιο της περ. λα) της παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 5108/2024 (Α' 65), περί της αναδιάρθρωσης και του καθορισμού της κατά τόπον αρμοδιότητας των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων, μετά από τη λέξη «Ανάφης,» διαγράφεται η λέξη «Ιητών,» και η περ. λα) διαμορφώνεται ως εξής:

«λα) Στις Περιφερειακές Ενότητες Νάξου και Θήρας (πρώην Νομός Κυκλάδων) διατηρούνται το Πρωτοδικείο Νάξου, ως έδρα πρωτοδικείου και η Εισαγγελία Πρωτο-

δικών, με έδρα τη Νάξο. Στην περιφέρεια του Πρωτοδικείου Νάξου εμπίπτουν οι Δήμοι των Περιφερειακών Ενοτήτων Νάξου και Θήρας. Τα Ειρηνοδικεία Νάξου και Θήρας καταργούνται. Ως περιφερειακή έδρα του Πρωτοδικείου Νάξου ορίζεται η Θήρα, στην κατά τόπον αρμοδιότητα της οποίας εμπίπτουν οι Δήμοι Θήρας, Ανάφης, Σικίνου και Φολέγανδρου. Οι οργανικές θέσεις δικαστών και εισαγγελέων του Πρωτοδικείου Νάξου ορίζονται ως ακολούθως: α) Πρόεδροι Πρωτοδικών: μία (1), β) Πρωτοδίκες: έξι (6), γ) Δικαστικοί Πάρεδροι: μηδέν (0), δ) Εισαγγελείς Πρωτοδικών: μία (1), ε) Αντεισαγγελείς Πρωτοδικών: μία (1). Οι οργανικές θέσεις των δικαστικών υπαλλήλων του Πρωτοδικείου Νάξου ανέρχονται σε δεκαοκτώ (18) και της περιφερειακής έδρας Θήρας σε δύο (2).»

Άρθρο 26

Μισθώσεις χώρων σε νησιωτικές περιφερειακές έδρες

Το Ταμείο Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.) δύναται να μισθώνει κατάλληλους χώρους για τη διαμονή των δικαστικών λειτουργών στη νησιωτική χώρα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους στις περιφερειακές έδρες των Πρωτοδικείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Άρθρο 27

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του.

Αθήνα,

2025

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΝΙΚΗΤΑΣ Μ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΑΓΙΩΚΟΣ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΝΟΣΗ